

spisovnem gradivu kritičen pristop pri obdelavi. Vsebinsko so filmi najraznovrstnejši. Pred drugo svetovno vojno prevladujejo etnološki, po vojni filmi o obnovi in graditvi nove države, močno je tudi področje kulture in športa. Filme je avtor razdelil kronološko. Inventar ima tele rubrike: zaporedno številko filma, naslov filma, datum nastanka filma in datum dovoljenja za predvajanje, signaturo, kjer je navedena vrsta filmskega traku (pozitiv, negativ, itd), ter zaporedna številka škatle, sledi krajša ali daljša vsebina filma, nekaj podatkov o ustvarjalcih filma ter tehnični podatki (črno-beli ali barvni, nemi ali zvočni in dolžina filma v metrih). V zadnji rubriki so naštetih viri, ki so bili uporabljeni pri obdelavi filma (arhivsko gradivo, literatura, časopisi, podatki, ki jih je avtor zbral pri posameznikih).

Inventarju sta dodana še register (po zaporednih številkah filmov) in kazalo filmov.

Ivan Nemanič je nedvomno oral ledino pri sestavljanju inventarja za filmsko gradivo. Uspelo mu je s podatki, ki jih navaja, olajšati delo uporabnikom, saj je s popisom omogočil le-tem lažje seznanjanje z vsebino filmskega arhivskega fonda in pa seveda lažjo orientacijo po njem. V gradivu, ki se danes kopiči po arhivih, moramo inventarni seznam o filmskem arhivskem gradivu pohvaliti in si želeti objave še za vrsto drugih fondov, ki jih hrani Arhiv SR Slovenije.

Metka Gombač

Jože Prinčič, *Predsedstvo SNOS, Prezidij SNOS, Prezidij ustavodajne skupščine LRS 1944—1947*. Publikacije Arhiva SR Slovenije, Inventarji. Serija Arhivi državnih in samoupravnih organov in oblastev, Zvezek 3, Ljubljana 1982, str. 74.

S publikacijo Jožeta Prinčiča Predsedstvo SNOS, prezidij SNOS, prezidij ustavodajne skupščine LRS 1944—1947 je Arhiv SR Slovenije pričel serijo inventarjev povojnih upravnih fondov. Avtor predstavlja gradivo Slovenskega narodnoosvobodilnega sveta, ki je ohranjeno v Arhivu SR Slovenije in v glavnem zajema povojno obdobje, nekaj pa ga sega tudi v leto 1944, predvsem v prvih škatlah (1—7).

Večino gradiva predsedstva SNOS iz obdobja NOB hrani arhiv Inštituta za zgodovino delavskega gibanja, nekaj pa tudi arhiv CK ZKS ter arhiv Republiškega sekretariata za notranje zadeve. Že leta 1966 je Arhiv SR Slovenije prevzel od sekretariata skupščine SRS 8 fasciklov delno urejenega gradiva, ki ga je v arhivu naprej urejeval Peter Ribnikar, 6 fasciklov pa je prevzel, uredil in popisal Jože Prinčič. Tako obsega inventar popis 14 fasciklov.

Najprej je Jože Prinčič zelo obširno razložil pregled razvoja organov ljudske oblasti v Sloveniji. Pregled je ločen na dva dela, prvi obravnava obdobje od kapitulacije Italije do konca druge svetovne vojne, drugi pa organizacijo organov ljudske oblasti v Sloveniji od maja 1945 do januarja 1947. Prvemu obdobju je avtor posvetil vso pozornost, v ta namen je pregledal tudi fond SNOS v arhivu Inštituta za zgodovino delavskega gibanja, medtem ko je povojno obdobje obdelal dokaj na kratko. Natančno je opisal organizacijo in

delo odsekov, oddelkov in komisij, opozoril je na spremembe in pri nekaterih odsekih navedel odbornike. Nadalje je prikazal pisarniško poslovanje predststva in prezidija SNOS, ki je bilo do sredine leta 1944 enostavnejše, nato pa so že uvedli kombinirane delovodnike, in medtem ko so v začetku spise delili na prejete in oddane, so začeli konec leta 1944 dopise združevati. Tudi po osvoboditvi je ostal način pisarniškega poslovanja v glavnem nespremenjen.

Gradivo se hrani v 14 škatlah. Popis vsebuje naslednje rubrike: prva številka pomeni škatle, nato je označena kategorija gradivo, prvi in zadnji datum, število listov, za dopise, odločbe in spise je navedena številka delovodnika, pri odlokih in zapisnikih pa datum odloka oz. seje, sledi pa tudi kratka vsebina. Najpomembnejše gradivo je v prvih dveh škatlah — poročila o volitvah v NOO med vojno, za povojno obdobje pa predvsem v zadnji škatli, v kateri je gradivo II. zasedanje SNOS. Fond SNOS se hrani, kot opozarja avtor, v več arhivih, kar gotovo povzroča težave uporabnikom, saj morajo iskati gradivo v dveh arhivih, pa tudi ureditev gradiva kljub težnji, da bi veljala prvotna ureditev, ni vedno enaka. Po inventarju je moč opaziti, da je povojnega gradiva dosti manj kot tistega za obdobje NOB, in je rekonstrukcija tega obdobja ter dogajanja težja. Škoda je torej, da ni ta publikacija zajela tudi gradiva SNOS, ki je v arhivu Inštituta za zgodovino delavskega gibanja (okoli 80 fasciklov), saj bi bil s tem pomen inventarja še večji.

Knjižica je vsekakor koristna za uporabnike gradiva SNOS, saj je v njej, kot sem že opozorila, temeljit historični pregled delovanja med NOB, natančen popis gradiva pa je lahko dober vodnik po fondu SNOS.

Metka Gombač